

a znamenali trhovou smlouvu o nemovitosti koupené pro žalovanou filiálku, aniž by byli zároveň zaplatili kupní cenu, nutno mít za to, že byli také zmocněni k tomu, aby vykonali takové úkony, jež souvisely se zaplacením tržové ceny, byly k tomuto účelu určeny a vyhovovaly zájmům a potřebám žalovaného společenstva. K těm úkonům mohla podle okolností případů náležeti i přeměna dluhu z tržové smlouvy v dluh ze zápůjčky, byla-li taková přeměna okolnostmi odůvodněna, účelná a nepřičila-li se zájmům žalované strany. V souzené věci nebyla kupní cena v době splatnosti zaplacená a žalovaná filiálka byla žalována o zaplacení zbytku kupní ceny. Ujednali-li uvedení zmocněnci s prodávatelkami, že neuhrazený zbytek tržové ceny bude přeměněn v zúročitelnou a zástavním právem zajištěnou zápůjčku, byla takováto úprava dlužního poměru účelná a sloužila i zájmům žalovaného společenstva. V té příčině uvedl odvolací soud správně, že přeměnou dluhu v zápůjčku odpadla pro žalované společenstvo nutnost okamžitého zaplacení zbytku tržové ceny, což bylo pro ně asi obtížné, ježto svůj splatný dluh nesplnilo a dalo se oň žalovati. Je-li tomu tak, jest mít za to, že přeměnu dluhu v zápůjčku vykonali zmocněnci žalované filiálky K. a Dr. N. v mezích plné moci, dané jim ústřednou, mlčky způsobem poznatelným pro žalobkyni tím, že zmocnila uvedené zástupce žalované filiálky k uzavření tržové smlouvy o shora uvedené nemovitosti.

Pro souzený spor nezáleží na tom, zda byl dlužní úpis z 29. února 1932 podle knihovního práva způsobilý, aby byl na jeho podkladě proveden zápis v pozemkové knize.

Čís. 16991.

Nevykáže-li se zástupce strany řádnou písemnou plnou mocí, nemá tato vada v zápětí zmatečnost řízení, nýbrž soud za postupovati podle § 38, odst. 2, c. ř. s.

Nejde o zmatečnost podle §§ 477 č. 5, 529 č. 2 c. ř. s., byla-li strana zastoupena advokátem, kterého k tomu platně zmocnila, třebaž bez písemné plné moci.

(Rozh. ze dne 15. června 1938, Rv II 381/38.)

Žalobu, kterou se žalobce — bývalý veřejný společník firmy Bratři H-ové — domáhal, aby byla prohlášena za nepřípustnou exekuce vedená proti němu žalovaným podle soudního smíru okresního soudu v O. ze dne 24. února 1931, soud první stolice zamítl, kdežto odvolací soud jí vyhověl.

Nejvyšší soud obnovil rozsudek soudu první stolice.

D ů v o d y:

Oba nižší soudy zjistily, že ve sporu C IV 174/29, v němž dnešní žalovaný František F. žaloval u krajského soudu v O. firmu »Bratří H-ové« o 4.161 Kč 36 h, zmocnil Arnošt H., jsa tehdy veřejným společníkem a oprávněným zástupcem uvedené firmy, Dr. Jana K., advokáta v O., aby onu firmu v dotčeném sporu zastupoval, a že tato zmocňovací smlouva mezi Dr. Janem K. a firmou »Bratří H-ové« byla řádně uzavřena a nebyla odvolána. U prvního roku, konaného ve sporu C IV 174/29, dne 13. února 1929, se Dr. Jan K. odvolal na plnou moc založenou ve spise C II 2405/29 soudním smírem ze dne 30. prosince 1930 bylo zjištěno, že ona plná moc nebyla podepsána jménem firmy »Bratří H-ové«. Z toho odvolací soud usoudil, že onen soudní smír i celé řízení ve sporu C IV 174/29 kromě prvního roku je hledíc na ustanovení §§ 30, 31 a 34 c. ř. s. zmatečné. Názor ten je mylný. Jestliže advokát zastupuje ve sporu stranu na základě zmocnění daného od strany a nevykáže se písemnou plnou mocí, nemá tato vada v zápětí zmatečnost řízení, nýbrž soud, dokud spor není skončen, může toliko podle § 38 c. ř. s. naříditi, aby plná moc byla v dané lhůtě dodatečně předložena, a nevyhoví-li se tomuto příkazu, může žalobou odmítnouti jako nehodící se k projednávání. Zmatečnost podle §§ 477 č. 5 a 529 č. 2 c. ř. s. jest v takovémto případě jen tehdy, nebyla-li strana v řízení vůbec zastoupena. Tomu tak však v souzené věci není, ježto firma »Bratří H-ové« byla ve sporu C IV 174/29 zastoupena advokátem Dr. Janem K., kterého k tomuto zastupování, třeba bez písemné plné moci, platně ústně zmocnila.

O zmatečnosti podle § 477 č. 4 c. ř. s. nemůže tu býti řeči, když žaloba C IV 174/29 byla firmě »Bratří H-ové« řádně doručena a ona se svým zmocněncem Dr. Janem K. celého onoho řízení účastnila.

Je proto správný rozsudek prvního soudu a bylo jej obnoviti.

Čís. 16992.

Výslovné vzdání se určité námitky proti platnosti smluv jest účinné, jestliže a pokud se nepřiči takovému vzdání se donucujícím ustanovením zákonným nebo dobrým mravům (§ 879 obč. zák.).

Jde o platnou úmluvu, vzdají-li se poctiví smluvci, uzavírajíce smír (§ 1380 obč. zák.), oprávnění napadati uzavřené narovnání pro omyl.

(Rozh. ze dne 17. června 1938, Rv I 1909/36.)

Žalobu, kterou se žalobkyně na žalovaném domáhala zaplacení 3.000 Kč s přísl., podle smíru uzavřeného dne 3. července 1935, v němž žalovaný výslovně uznal, že bezdůvodně zrušil zasnoubení se žalobkyní a zavázal se na úplné vyrovnání jakýchkoliv jejích nároků zaplatiti za-